

Yhteistyötä

Lori Fuller Sosa

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

Caleb tarttui lapioonsa. Oli aika tehdä puutarhatöitä!

Hän auttoi äitiä työkalujen kantamisessa. Heillä oli pieni harava. Ja äidillä oli oma lapio. He olivat valmiita käymään työhön.

Äiti ja Caleb kävelivät puutarhaan. Voi ei! Se oli täynnä rikkaruohoja! Siellä oli lyhyitä, piikkikäitä rikkaruohoja. Siellä oli

myös pitkiä, hapsottavia rikkaruohoja. Kauheasti rikkaruohoja!

Caleb kuitenkin tiesi, mitä tehdä. Hän kävi heti töihin. Caleb kaivoi maata rikkaruohojen alta. Sitten äiti veti ne ylös mullasta. He olivat tosi hyvä tiimi! Pian heillä oli iso kasa rikkaruohoja.

Oli aika pitää tauko. Caleb hörppäsi ison kulauksen vettä.

"Mitä me teemme sitten, kun rikkaruohot on saatu pois?" Caleb kysyi.

Äiti pudisteli multaa käsistään. "Kun rikkaruohot on saatu pois, voimme istuttaa siemeniä. Vaikka tomaatteja ja papuja ja..."

"Ja maissia?" Caleb kysyi. Hän piti kovasti maissista.

"Ja maissia", äiti sanoi. "Emme saa unohtaa sitä!"

Caleb nousi ylös. "Hyvä on. Käydään taas hommiin." Hän tarttui lapioon. Hänen täytyi tehdä tilaa maissikasveille.

Caleb kaivoi ja kaivoi. Se oli kovaa työtä, mutta Caleb oli ahkera työntekijä. Hän pystyi tekemään vaikeita asioita. Yhdessä hän ja äiti saivat kokoon toisen kasan rikkaruohoja. Sitten kolmannen. Ja vielä neljännen. Kauheasti rikkaruohoja!

Viimein Caleb ja äiti olivat kiskoneet ylös kaikki rikkaruohot. Caleb mätkähti makaamaan ruohikolle. Hän oli todella väsynyt! Äiti oikaisi itsensä Caleb'n viereen.

"Sinä olet tosi ahkera", äiti sanoi. "Minulta olisi mennyt koko päivä noiden rikkaruohojen kitkemiseen. Sinun kanssasi työ kävi nopeasti ja oli mukavaa."

Caleb hymyili leveästi. Hän tosiaan oli ahkera. "On hyvä, kun teemme töitä yhdessä." ●

